

Mor Francesc Giralt, el blanenc que va dedicar tota la seva vida al cinema

La seva família va portar el setè art a Blanes i ell va regentar establiments como el Fortuny o el MARiAN

GIRONA | SANTIAGO AGRA

Un home de cinema dels que ja no n'hi ha. Així defineix el crític Salvador Montalt Francesc Giralt, mort ahir després de gairebé vuit dècades dedicades al cinema a Blanes. Giralt, nascut l'any 1935 i d'una família molt vinculada a aquest món, va regentar cinemes com el Fortuny, el Baia o el MARiAN en l'època daurada del setè art, i ja en els temps dels multisala, els Lauren Costa Brava.

Es va dedicar plenament a aquest món després que el seu pare quedés malparat d'unes cremades en salvar l'operador del cinema Fortuny durant un incendi, segons va explicar Guillem Terribas durant el lliurament del premi Gent de Cinema a Giralt, l'any 2010. Precisament aquest Teatre-Cinema va ser construït per la seva família, que va introduir aquest nou invent a Blanes. El 1909 la tia de Giralt va viatjar a París, va descobrir el "cinematògraf", com s'anomenava en aquell temps, i el va portar al poble.

Montalt destaca la capacitat de Giralt per conèixer el mercat al qual es dirigia, i que havia d'atendre un públic amb gustos molts variats. Durant els anys seixanta i setanta ja estava associat amb altres empresaris de les rodalies, fet que permetia que moltes pel·lícules s'exhibissin a Blanes.

Fins i tot quan ja regentava un multisales mai no va deixar d'estar al peu de canó, recorda Montalt. Sempre era allà treballant, "per molt empresari que fos". Ell obria la sala, entrava per assegurar-se que tot estigués bé o tallava les entrades a la porta. A més, tenia talent per a la programació de les pel·lícules, perquè era conscient de que les necessitats que el públic de Blanes no eren les del de Barcelona. Unes qualitats que exhibia a l'hora de fer la programació del dimarts, aproximant-se a al cineclub, amb una tria molt diferent dels films que feia dimecres i dijous.

Una forma d'entendre el negoci del cinema que no va perdre quan les grans distribuïdores, les majors, van començar a imposar el seu poder, assegura Montalt. Aquest crític rememora la polèmica que va mantenir arran de la projecció de La llista de Schindler l'any 1993, quan Giralt es va negar a mantenir l'exhibició tantes setmanes com li demana la distribuïdora perquè entenia que això era hipotecar la sala i no responia a les necessitats del seu públic.

Va perdre les pel·lícules d'aquesta major, i sempre va desconfiar de les multinacionals. Fins i tot quan era soci de Lauren i va tancar el MARiAN per obrir un multisala. La seva salut el va obligar a retirar-se de mica en mica del món del cinema. La seva particular pel·lícula acaba després de batallar per la seva manera d'entendre un negoci que les noves tecnologies han fet molt diferent del que va portar la seva família a Blanes fa més de cent anys.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/02/28/francesc-giralt-blanenc-dedicar-tota-seva-vida-cinema/549356.html?utm_source=rss